

РЕШЕНИЕ

№ 20815

гр. София, 22.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5497** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "ТРАНС РАДИАЛ 2000" ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез юрк. А. Р. срещу Решение № 1341 от 18.03.2024г. на СРС, НО, 14 състав, постановено по НАХД № 155 от 2024г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №22-2300480/15.12.2023г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на "ТРАНС РАДИАЛ 2000" ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал.5 от КТ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд не е разгледал спора обективно и не е отговорил на наведените възражения. На следващо място, жалбоподателят счита, че решаващият делото състав неправилно е заключил, че процесните АУАН и НП съответстват на изискванията за тяхното съдържание предвид, че в същите само общо е посочено, че вмененото нарушение е извършено в предприятието на дружеството, без да е конкретизирано къде на територията на страната се намира същото. По същество от

съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. С. Н., който моли съда да уважи касационната жалба.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №22-2300480/15.12.2023г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на "ТРАНС РАДИАЛ 2000" ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал.5 от КТ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че същото е издадено от компетентни органи, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, както и че касаторът е осъществил вменените му административни нарушения. От съдържанието на решението е видно, че мотивите са формални. Следва да бъде отбелязано, че изложените в касационната жалба аргументи, са противопоставени на наказателното постановление още пред районния съд както в инициралата съдебното производство жалба, така и в открито съдебно заседание, но видно от съдържанието на постановения съдебен акт, не са получили отговор.

Въпреки че в производството по чл.63в ЗАНН районният съд разглежда делата като първа съдебна инстанция, по същество действа като въззивна такава, предвид наличието на постановен правоохранителен акт с който вече са решени въпросите относно авторството, виновността и отговорността на определено лице за осъществен състав на административно нарушение. По силата на чл. 84 ЗАНН, относно реквизитите на решението му приложение намира разпоредбата на чл. 339, ал.1 НПК, съгласно която в решението си въззивната инстанция посочва: по чия жалба или протест се е произнесла, основното съдържание на присъдата, жалбата и протеста, кратко съдържание на доводите, изложени от страните в съдебното заседание, и решението си по жалбата или протеста.

Пренесено към конкретния казус се установява, че въззивната инстанция не е изпълнила вменените ѝ с цитираната по-горе законова разпоредба задължения.

Въззивният съд дължи отговор на отправените пред него възражения и собствен анализ на доказателствените източници, въз основа на които е възприел именно тази фактическа обстановка, когато отговорът на направените пред него възражения изисква това, както е в конкретния случай. Това е необходимо, за да бъде преценено впоследствие дали не е налице пропуск в оценъчната дейност от страна на второстепенния съд, сочещ на превратно тълкуване на носителите на доказателствена

информация, повлияло и върху яснотата на обективираната воля.

В конкретния случай, съвсем формално решаващият делото състав е извел, че фактическата обстановка (сама по себе си непълна и неясна, при съществени пропуски и противоречия) се установява от доказателствата по делото, без да даде обоснован отговор защо в случая счита, че не е необходимо събирането на други такива, доказателствените искания на жалбоподателя допустими ли са и в крайна сметка необходими ли са за установяване на обективната истина в пределите на доказване с оглед предмета на делото и ангажиране на административнонаказателната му отговорност. На възраженията се дължи отговор, чрез посочване на основанията, поради които те се отхвърлят като неоснователни. Декларативността не изпълва съдържанието на изискването по чл.339, ал.2 от НПК. Отсъствието на подобни аргументи представлява нарушение на правилата за формиране на вътрешното убеждение, което в крайна сметка нарушава правото на защита на санкционираното лице.

Независимо от горното съдът установява, че при постановяването на оспорваното решение са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от категорията на абсолютните, които всякога предпоставят отмяната на ревизирия акт. Видно от представеното по делото Решение № 1341 от 18.03.2024г. съдът го е постановил в закрито заседание, когато това е следвало да направи в открито. Тази грешка очевидно е установена и от докладчика, който по недопустим от закона начин е направил опит да я санира. Същият е генерирал и постановил ново решение, регистрирано в ЕИСС с номер на Решение 3871 от 26.08.2024г., в което е вписано само, че „РЕШЕНИЕ № 1341 [населено място], 18.03.2024г. неправилно е качено в ЕИСС в закрито заседание вместо в проведеното открито такова. Към този момент делото вече се е намирало в АССГ по стартирало производство във връзка с осъществяване на инстанционен контрол (КНАХД № 5497 по описа на АССГ е образувано и разпределено на 03.06.2024г.).

Предвид изложеното настоящият касационен състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които могат да бъдат отстранени само при ново разглеждане на делото, в което следва да бъдат съблюдавани правилата за постановяване на съответния акт и се вземат предвид и обсъдят всички доводи и възражения на страните.

По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1341 от 18.03.2024г. постановено по НАХД № 155 от 2024г. по описа на СРС, НО, 14 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

